

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Malum ex lege Christiana, malo non esse reddendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

esse Prophetam, sciret utiq, quæ, & qualis est mulier, qua tangit eum: quia peccatrix est. Neque verò ea solùm, quæ dubium est, quo animo fiant, in meliorem partem sunt trahendæ, sed etiam res ipsæ dubiæ in meliorem partem sunt trahendæ, *Tu quis es, qui judicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit: Item: Tu autem, quid judicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stabimus ante tribunal Christi. Ac rursus. Non ergò amplius inuicem iudicemus: sed hoc iudicare magis, ne ponatis offensiculum fratri, vel scandalum.* Præcipue autem illud prohibet Christus, ne cum ipsi iisdem, aut maioribus fortè peccatis scatemus, de aliorum culpis minoribus curiosè iudicemus. Hinc addit: *Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides?* Et Apostolus: *Propter quod, ô homo, inexcusabilis es, omnis, qui iudicas: in quo enim alterum iudicas, te ipsum condemnas: eadem enim agis, qua iudicas.* Tales iudices qui sunt, merentur utique ut vicissim & à Deo, & ab hominibus iudicentur. Et quidam satis foret, si cuiuscemodi hominibus terribile iudicium diuinum esset metuendum, sed quia multi, de futuris rebus parum sunt solliciti, magisq; curant præsentia, Deus etiam in præsentia vita Midas & temerarios istos iudices affligit pœna talionis.

IV.

Athenæus
lib. 10.

Ex Athenæo liquet, apud veteres solennem fuisse, inter propinandum, vocem, *ισορ ισος*, quibus verbis significabatur, pares esse cyathos. Aequalibus enim cyathis bibere, mos erat olim in comperationibus Græcorum, ut æquè magnis poculis respondere cogeretur, cui magnis poculis fuerat propinatum. Sic etiam quidam Ethnicorum censebant, par pari in iniurijs referendum. Existimabant enim semper nos tales esse oportere in alios, quales in nos illos experimur; ut juxta Medeam Euripideam amicis simus amici, inimicis infesti, in perfidos perfidi, in parcos parci, erga clamorosos clamosi, in impudentes improbi: denique ut utcumq; meritum merito simili retaliemus. Quo pacto & conuitium conuitio Comicus vult esse compensatum, cum ait: *Quod ab ipso allatum est, sibi id esse relatum puset.* Nequaquam similis est lex Christi, cum ait: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Nemo enim, qui malum accepit, tenetur malum reponere. Mundi hæc sapientia, diaboli malitia est, contra quam Apostolus scribit: *Nolite*

Terent in
Prologo.
Pho: m.
Matth. 7. 1.

Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: Nulli malum pro malo reddere: immò, vt Christus nos iussit diligere inimicos, & benefacere his, qui oderunt; ita & Paulus de se ipso scripsit: *Maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: blasphemamur, & obsecramus.* Et hoc ipsum didicit à Christo, qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Vt autem maledicta maledictis non sunt reponenda, ita neque iudicij temerarij iudicia temeraria sunt à nobis compensanda, quia vt S. Iacobus dicit: *Qui iudicat fratrem, iudicat legem.* Legis enim sibi partes vsurpat, secundum quam debet iudicari. Et addit: *Si autem iudicas legem, non es factor legis, sed iudex:* cum tamen lex Dei nobis data sit, vt eam faciamus, non vt quolibet secundum eam iudicemus. Itaque non iubet Dominus, vt malum pro malo reddamus; sed ne vlli malum inferamus, prædicit & minatur, malum nobis vicissim pro malo illatum iri, si iudicij suffragijsq; nostris Panidem imitemur, & malum bonum, bonum malum esse censeamus.

Vitalius admirandi zeli diuini monachus aliquando de prostibulo, in quo pudicitia vernalis habebatur, egredi conspectus est. Transibat tunc fortè & alter æquè in iudicia, atque in æmulationem libidinis præceps. Nam temerè iudicabat, monachum in tabernam meritoriam non alia de causa intrauisse, quàm vt, sicut ipse faciebat, sectaretur voluptatem, libidinemque suam exple- ret. Itaque impetu quodam animi colaphum illi incussit, cum hoc epiphonemate: *Vsquequo, pessime illusor Christi, non emendas te ab his nequijs tuis?* Vix hæc dixerat, cum adfuit Stygius Alastor, immò in eo diuina Nemesis siue Adrastia, quamquam deformi & Ethiopico vultu, atque ei vicissim manu excusisima alapam pro alapa impegit; adeò vt in terram prolaberetur. Adibat autem Vitalis prostibula, & infamia meretricum lustra, vt miserrima Veneris mancipia à turpi corporis questu auocaret; oblataq; pecunia vel vnus noctis continentiam pacisceretur. Quali mente etiam S. P. Noster Ignatius, Romæ, instituit in æde D. Marthæ Cœnobium, in quod mulierculas à turpi questu abductas ipsemet sa- pennumero, ne perirent, vel in matrona alicuius honesta domum, institu- endas ad virtutis studium, id atatis vir, & Generalis Præpositus deducebat.

V u u

Rom. 12. 17.

Matth 5. 44.

1. Cor. 4. 11.

1. Petr. 2. 23.

Iac. 4. 11.

V.

Ex vitis SS.
PP. part. 1.

Petr. Ribad.
lib 3. vitæ S.
Ignatij c. 9.